

Tuğba Düzenli, Emine Tarakçı Eren, Elif Merve Alpak
Karadeniz Teknik University, Trabzon-Turkey
tuğbaduzenli@gmail.com; eminem_tarakci@hotmail.com;
elifmerveakyol@hotmail.com

DOI	http://dx.doi.org/10.12739/NWSA.2019.14.1.3C0182		
ORCID ID	0000-0001-6957-3921	0000-0002-5595-9505	0000-0002-2306-4299
CORRESPONDING AUTHOR	Tuğba Düzenli		

GENÇLERİN AÇIK MEKÂN KULLANIMLARI: KTÜ KANUNİ KAMPÜSÜ ÖRNEĞİ

ÖZ

Ülkemizde üniversitelere giriş öğrencilerin ilgi, yetenek ve istekleri doğrultusunda olmamakta, sınavdan aldıkları puanlar doğrultusunda yaptıkları tercihlere göre yerleştirilmektedirler. Kimi zaman öğrenciler kendilerini bilmedikleri, isteyerek gelmedikleri bir bölümde ve çevre içinde bulmaktadır. Oysa gençlerin çevrelerindeki mekân kullanımları kişilik gelişimleri açısından önemlidir ve toplumun genelinden farklıdır. Bunun nedeni gençlerin çevresel tercihlerinin farklılığıdır. Bu tercihler ve farklılıklar özellikle vakitlerinin çoğunun geçtiği kampüs tasarımlarına yansımalıdır. Bu nedenle çalışmada Karadeniz Teknik Üniversitesi Kanuni kampüsü açık mekânları ele alınmıştır. Gençlerin kampüs açık mekânlarını nasıl kullandıkları, mekânsal öge ve bileşenleri hangi etkinliklere olanaklı buldukları araştırılmıştır. Diğer bir deyişle, etkinlikleri gerçekleştirebilmeleri için kampüs açık mekânlarının sahip olması gereken olanaklılıkların belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla kampüsteki açık mekânlarda davranış gözlemi yapılmıştır. Kamera kayıtları daha sonra çözümlenerek davranışlar şemalaştırılmış, mekânsal öğeler ve olanaklar açısından açık mekânlar irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gençler, Kampüs, Açık Mekân,
Mekânsal Özellikler

YOUTHS USES OF OPEN SPACES: EXAMPLE OF KTU KANUNİ CAMPUS

ABSTRACT

Universities in our country are not oriented towards the interests, talents and desires of the students who are admitted, they are placed according to the preferences they make in the direction of the points they get from the examination. Sometimes students find themselves in an environment where they do not know themselves, do not come willingly. However, the use of space in the environment of young people is important in terms of personality development and is different from the society in general. The reason for this is the difference in the environmental preferences of youth. These preferences and differences are especially reflected in campus designs where the majority of their time is spent. For this reason, open spaces of the Karadeniz Technical University Kanuni campus were considered in the study. It has been researched how youth use campus open spaces, what spatial factors and components they find possible. In other words, it is aimed to determine the possibilities of campus open spaces so that they can perform activities. For this purpose, observations were made on open spaces in the campus. Camera records were analyzed and open spaces were analyzed in terms of spatial characteristics and possibilities schematized.

Keywords: Youth, Campus, Open Space, Spatial Properties

How to Cite:

Düzenli, T., Tarakçı Eren, E. ve Alpak, E.M., (2019). Gençlerin Açık Mekân Kullanımları: Ktü Kanuni Kampüsü Örneği, **Social Sciences (NWSASOS)**, 14(1):33-45,
DOI:10.12739/NWSA.2019.14.1.3C0182.

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Gençlerin ihtiyaçlarını dikkate alan uygun açık mekânlar ve etkinlikler, onlar için zor olan yaşam koşullarını daha kolaylaştırıp çevrelerine uyum sağlamalarında oldukça yardımcı olabilir (Düzenli, vd., 2017a). Psiko-sosyal açıdan rahat ve mutlu olan gençler ise çevrelerine, hayatlarına, derslerine daha olumlu bakabilir, motivasyon kazanabilirler. Bu nedenle gençlerin ihtiyaçlarının dış mekânda ne gibi etkinliklerle karşılanabileceği, ne gibi düzenlemelerle çevreye yansıtılabileceği belirlenmelidir (Düzenli, 2017b). Son yıllarda gençlerin çevrelerine ilgileri konusundaki araştırmalar artmıştır. Farklı ülkelerden ve farklı akademik alanlardan araştırmacılar Kevin Lynch (1977), Colin Ward (1977) ve Roger Hart (1987) genç insanların kent deneyimlerini gözlemlemeye öncülük etmiştir. İlk olarak Lynch (1977) "Growing up in Cities" adlı çalışmasında çeşitli kentlerden küçük genç gruplarını araştırmıştır. Çevrelerini nasıl kullandıklarını, nasıl değerlendirdiklerini gençlerin gelişiminde mekânın nasıl kimliklendiğini incelemiştir. Gençlerin gelişimi açısından çevresel tasarımları değerlendirmenin pek çok nedeni vardır; gençlerin gelişim sürecini hızlandırmak, gençlik sürecinin kişilik gelişimine etkisini anlamak bunlardan bir kaçıdır (Düzenli, vd., 2016a; Düzenli, vd., 2016b). Gençliğin gelişimine yardımcı olan fiziksel mekanları belirlemek bu nedenle önemlidir (Düzenli vd., 2010; Düzenli, vd., 2012; Düzenli, vd.2018). Gençler, hayatlarını şekillendiren önemli bir dönemi üniversite kampüsünde geçirdiklerinden kampüs açık mekânları gençlerin gelişim sürecinde etkilidir. Bu nedenle çalışmada kampüs açık mekânları ele alınmıştır. Bu çalışmanın amacı kampüs açık mekânlarının gençlerin ihtiyaçlarını karşılayan mekânlar olması için gençlerin mekansal kullanımlarını belirlemektir. Böylece bu mekânların tasarımında göz önünde bulundurulması gereken özelliklere ışık tutabilmek ve gerekli kriterleri saptayabilmek hedeflenmiştir. Bu bağlamda "kampüsteki hangi mekân bileşen ve öğelerinin daha çok kullanıldığı ve farklı öğelerin hangi olanakları sağladığını belirlemek" bu çalışmanın öncelikli hedefi olmuştur. Bunun için de önce olanaklılık teorisi araştırılmıştır.

Gibson'ın olanaklılık teorisi çevrenin fonksiyonel özelliklerini ve psikolojik/davranışsal yanıtları birlikte açıklamaya imkân verir. Olanaklılık teorisi gençlerin çevreleri için fonksiyonel anlamı açıklamaya yardım eden bir çevresel psikoloji metodudur ve çevrenin fonksiyonel özellikleriyle çevrenin kullanımı arasındaki ilişkiyi açıklamak için kullanılmıştır. Gibson'ın olanaklılık teorisi çevresel algının direk bir süreç olduğunu ve algının kişinin çevredeki olanaklılıkları algısına göre form aldığını ortaya koymaktadır. Öğelerin fark edilebilir fonksiyonları vardır ve özellik ya da kalitesine göre değil sağladıkları olanaklara göre algılanırlar (Gibson, 1979). Bu teori; çevrenin fonksiyonel anlamını araştırmayı öneren bir yaklaşımdır. Çevrenin olanaklılıklarını araştırmada, sunulan farklı davranışları anlamaya yardım eder. İlk çevresel psikologlardan Heft (1989), Gibson'ın teorisini fonksiyonelliği açıklamak için kullanmıştır. Heft'in amacı çocukların çevrelerinin önemli özellikleri için bir taksonomi geliştirmektir. Ancak Heft' in taksonomisi çocukların çevrelerinde diğer insanların neden olduğu olanaklılıkları göz ardı etmiştir. Kytta (2002) ise Heft'in taksonomisini kullanmış ve sosyal etkileşimi taksonomiye bir olanaklılık tipi olarak eklemiştir. Tüm bu favori, tercih edilen, değerlendirilen çevreler ile ilgili çalışmaların sonucunda; "gençlerin gelişimi için kampüs içinde nasıl daha kullanılır ve uygun bir çevre oluşturulabilir" sorusu yapılan çalışmanın çıkış noktası olarak belirlenmiştir. Kampüs açık mekânlarının gençler için ifade ettiği

anlam, sunduğu imkanlar, olumlu ve olumsuz etkileri, gençlerin kendi çevreleri hakkındaki fikirlerinin önemi düşünüldüğünde yapılan bu çalışmada; farklı mekansal öge-bileşenlerin sunduğu farklı olanaklılıklarla çevrenin fiziksel özellikleri arasındaki ilişkinin ne olduğu sorusu cevaplanmaya çalışılmıştır.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

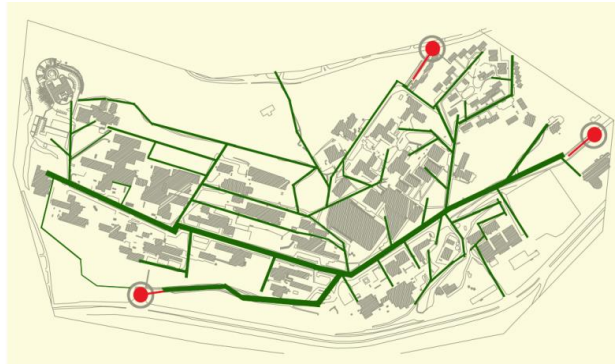
Çalışmanın önemi; tasarımların başarıya ulaşılmasını amaçlayan, kullanıcısı olan gençlerin ihtiyaçlarına uygun kampüs açık mekânları tasarlamayı teşvik eden özgün bir araştırma oluşudur. Kullanıcı yani gençlerin beklentilerine cevap verecek uygun mekansal bileşen ve öğelere sahip kampüs açık mekânlarına ışık tutmayı amaçlamaktadır. Çalışmada incelenen kampüs açık mekânları gençlerin kullanım türlerini ortaya koyarak, tasarlanacak kampüs mekânları için bir ön çalışma niteliğindedir. Ayrıca çalışmada ortaya konan mekansal öge ve bileşenlerin gençlere sunduğu olanaklar, ilişkiler incelediği geçlerin mekan kullanımları; farklı genç mekanlarına da yansıtılabileceği için sonuçlar oldukça önemlidir.

3. MATERYAL VE METOT (MATERIALS METHOD)

Araştırma kapsamında metot olarak davranış gözlemi kullanılarak Karadeniz Teknik Üniversitesi kampüs açık mekânlarındaki bileşen ve öğelerin gençlerin kullanımı açısından karşılaştırılmasının yapılması hedeflenmiştir.

3.1. Çalışma Alanı (Research Area)

Bu çalışma Karadeniz Teknik Üniversitesi Kanuni kampüsünde yapılmıştır (Şekil 1). 20 Mayıs 1955 yılında kurulmuş olan Karadeniz Teknik Üniversitesi, İstanbul ve Ankara illeri dışında kurulan ilk üniversitedir. Kuruluşundan yaklaşık sekiz yıl sonra, 19 Eylül 1963 tarihinde Rektörlük ve Fakülte kadroları verilerek Temel Bilimler, İnşaat-Mimarlık, Makina-Elektrik ve Orman Fakülteleri kurulmuştur. Günümüzde Karadeniz Teknik Üniversitesi 16 fakülte, bir konservatuvar, 4 yüksekokul, 10 meslek yüksekokulu, 3 enstitü ve 16 araştırma merkezi, 1828 kişilik güçlü akademik kadrosu, 81 il ve birçok farklı ülkeden yaklaşık 34 bin öğrencisiyle ülkemizin sayılı eğitim kurumlarından biridir (Düzenli, 2010). Türkiye' nin tüm coğrafik bölgelerinden gelen çok sayıda öğrenci doğup yetiştikleri ortamlardan farklı bir yer olan Kanuni kampüsünde hayatlarının en az dört yılını geçirmektedirler. Bu nedenle kampüs açık mekânlarının gençlerin ihtiyaçlarını karşılayabilmesi sosyal ve kimlik gelişimlerini olumlu bir biçimde tamamlamaları açısından oldukça önemlidir. Böylece gençler kente ve yeni yaşantılarına adaptasyon sağlayarak uyumlu bireyler olabilirler.

Şekil 1. K.T.Ü. Kanuni kampüsü planı ve sirkülasyonu (Düzenli, 2010)
(Figure 1. K.T.Ü. campus plan and circulation)

3.2. Metot (Method)

Bu araştırmanın amacı olanaklar bakımından farklılık gösteren kampüs açık mekân özelliklerinin gençlerin gerçekleştirdikleri etkinlikler bakımından incelemektir. Araştırma kapsamında yürütülen gözlem ile kampüs açık mekânlarındaki bileşen ve öğelerin gençlerin kullanımı açısından karşılaştırılmasının yapılması hedeflenmiştir. Pek çok araştırmacı (Lang, 1987; Studer, 1969; Craik, 1970; Michelson, 1975, Barker, 1968; Hart ve Fagley, 1995) gözlem yapmanın, insan davranışlarını incelemeye, insan ihtiyaç ve tercihlerini anlamada etkili bir teknik olduğunu belirtmektedir. Bu teknik davranışları gerçek konumunda ve gerçekleştiği zamanda kaydettiği için oldukça güçlüdür. Davranış gözleminde zaman, gözlemci ve gözlem kaydı önemlidir. Kamera kaydı ile yapılan çekimler yavaşlatılarak çok sayıda insan sayılabilir, yaptıkları etkinlikler ayırt edilebilir. Canlı gözlemlerde mümkün olmayacak şekilde gözlem kategorileri tanımlanıp kesinlik içinde gözlemlenebilirler. Zaman aralıklı kamera kayıtları bu nedenle oldukça başarılıdır. Bu nedenle kampüs açık mekânlarındaki öğelerin kullanım farklılıklarını belirleyebilmek için bu teknik tercih edilmiştir.

KTÜ Kanuni kampüsü açık mekânları, yağmurlu olmayan hafta içi ve hafta sonu günlerde toplam 6 şar gün olmak üzere kaydedilmiştir. Hava şartlarının açık mekânların kullanımına uygun olması ve öğrencilerin halen kampüste olması nedeniyle Mayıs ayı tercih edilmiştir. Gözlem saatleri olarak 12:00-13:25 ve 17:00-18:25 seçilmiş, günde iki ayrı zaman aralığında kayıt yapılmıştır. Bunun nedeni gençlerin öğle tatili ve akşam ders bitimi olmasıdır. Bu saatlerde alan en yoğun kullanım düzeyine erişmektedir. En yoğun saatlerin seçilmesinin nedeni ise mümkün oldukça çok davranış saptayabilmektir. Gözlem noktalarından kayıtlara başlanmış 15 er dakika aralıklarla 10 ar dakika kayıtlar yapılmıştır (Resim 1).

Resim 1. Gözlem kayıtlarına örnekler
(Photo 1. Examples of observation records)

4. BULGULAR (FINDINGS)

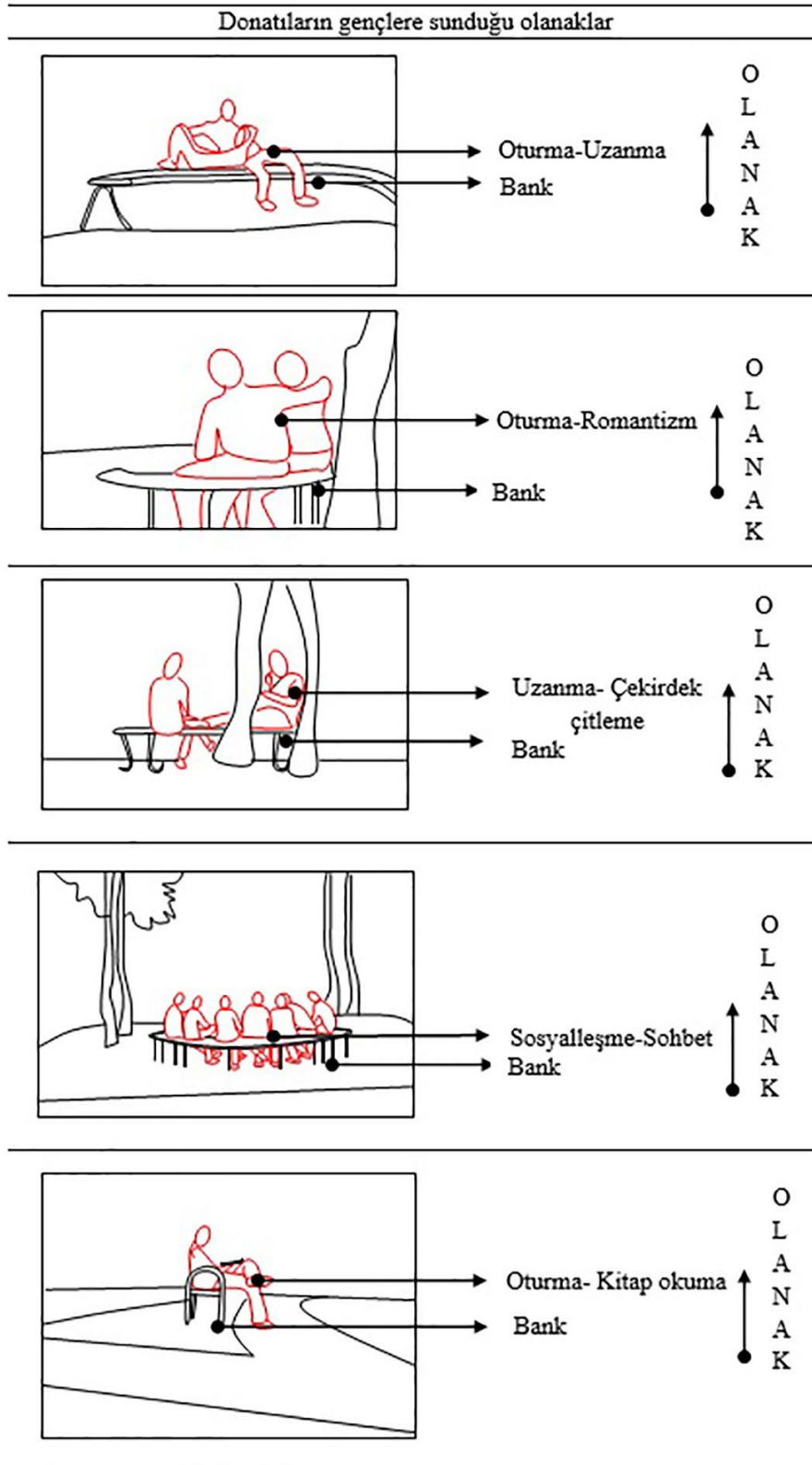
Gözlemler sonucunda kamera kayıtları izlenerek; ayrı ayrı dosyalar halinde kaydedilmiş, gençler ve kullandıkları mekânsal öğeler sayılarak kullanım yüzdeleri belirlenmiştir. Gözlemler sonucunda kampüs açık mekânlarında gözlemlenen toplam 786 gencin;

- %56.3'ü donatılarda,
- %21.1'i çimde,
- %12.2'si korkuluk ve duvarlarda,
- %11.4'ü basamaklarda etkinlik yaptığı belirlenmiştir.

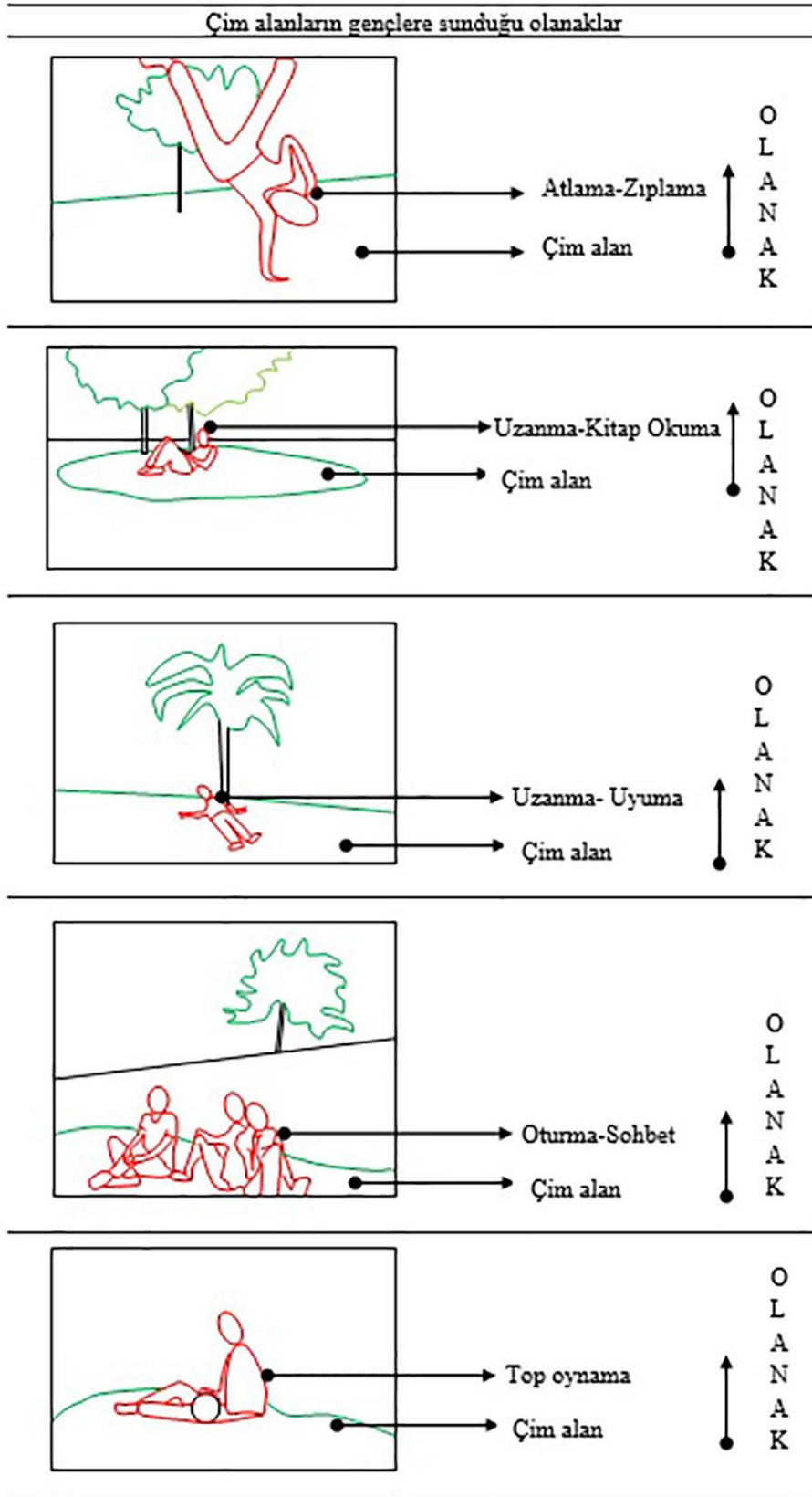
Bu dağılıma ilişkin χ^2 testi istatistikî önem düzeyi ortaya koymuştur. ($\chi^2=2320.357$; 3 df, $p<0.01$). Daha sonra çekilen kamera görüntüleri gençlerin mekânsal öğeleri hangi etkinlikler için kullandıklarını, hangi öğeyi neye olanaklı bulduklarını anlamak için şemalaştırılarak irdelenmiştir (Şekil 2, 3, 4 ve 5).

Gözlemler incelendiğinde gençlerin;

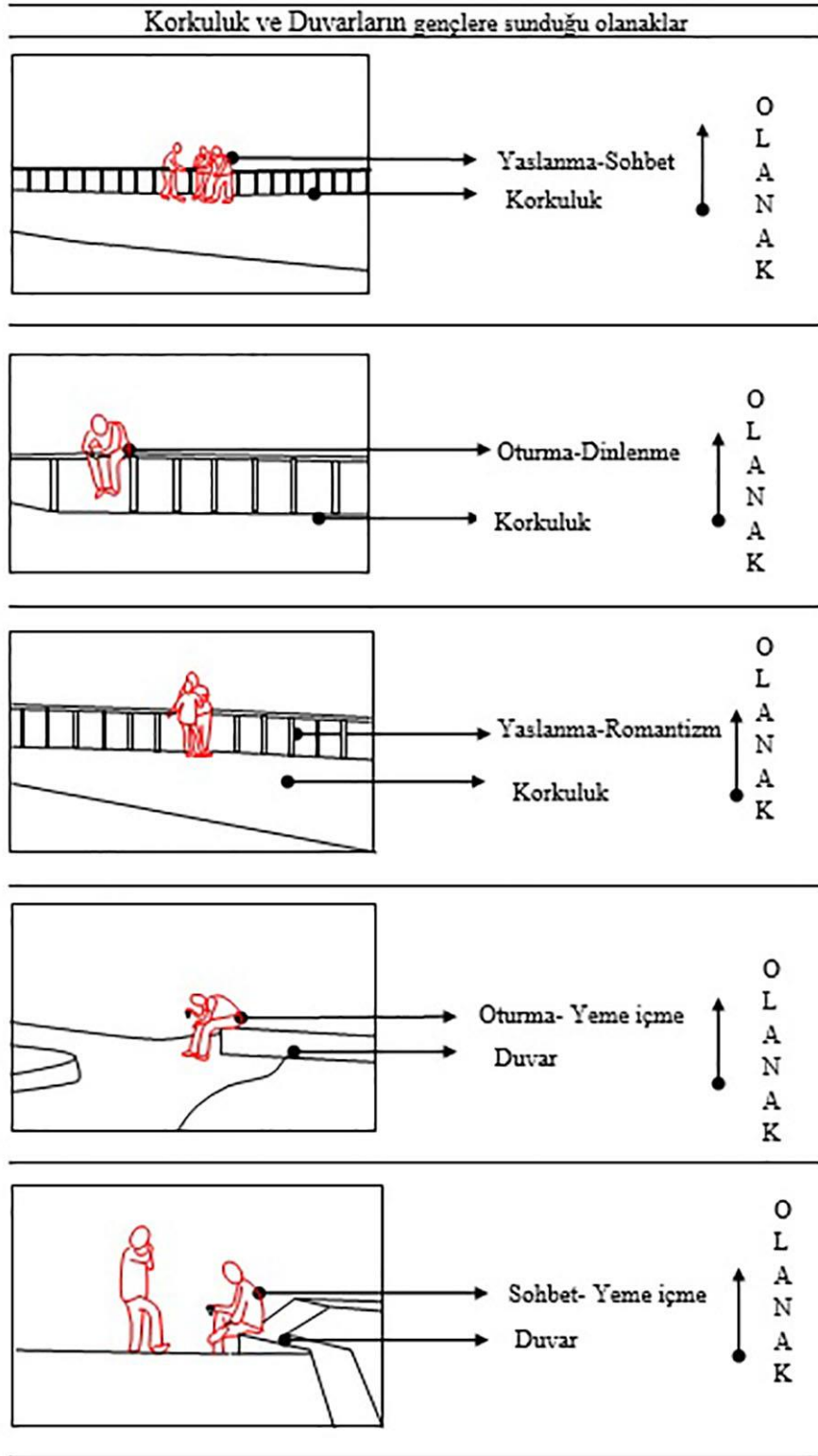
- Donatıları özellikle bankları; oturma, uzanma, romantizm, çekirdek çitleme, sohbet, sosyalleşme, kitap okuma etkinlikleri için kullandıkları yani donatıların gençler için bu etkinliklere olanak sağladığı,
- Çim alanları; atlama, zıplama, uzanma, kitap okuma, uyuma, oturma, sohbet, top oynama, müzik dinleme, gitar çalma, dans etme etkinlikleri için kullandıkları yani çim alanların gençler için bu etkinliklere olanak sağladığı,
- Korkuluk ve duvarları; yaslanma, sohbet, dinlenme, oturma, romantizm, yeme içme, bekleme etkinlikleri için kullandıkları yani korkuluk-duvarların gençler için bu etkinliklere olanak sağladığı,
- Basamakları; oturma, dinlenme, sohbet, sosyalleşme, seyir, ders çalışma, yeme içme, telefonda konuşma etkinlikleri için kullandıkları yani basamakların gençler için bu etkinliklere olanak sağladığı belirlenmiştir.

Şekil 2. Donatıların sağladığı olanaklar açısından incelenmesi
(Figure 2. Investigation of the furnitures in terms of
affordances)

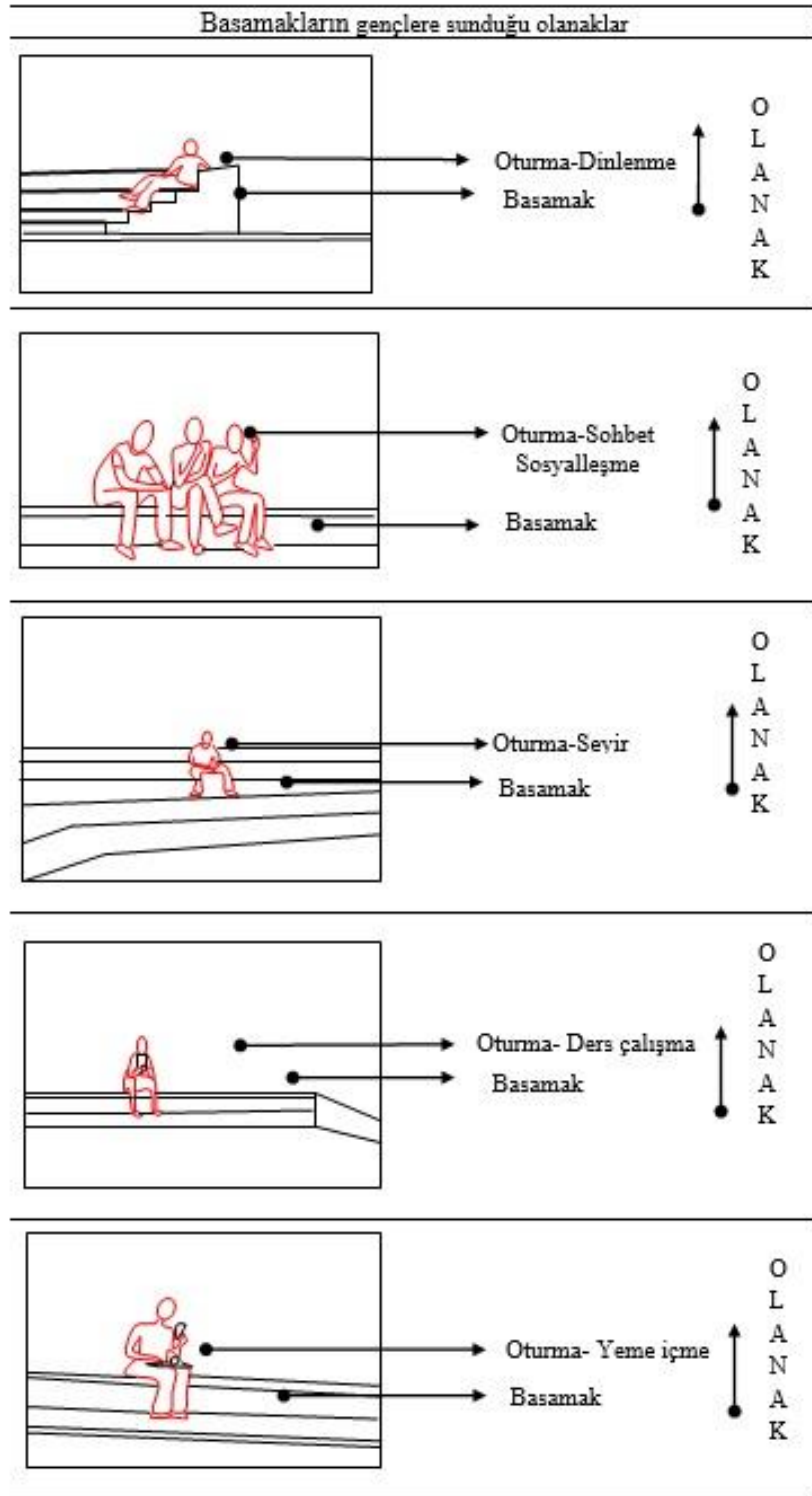

Şekil 3. Çim alanların sağladığı olanaklar açısından incelenmesi
(Figure 3. Investigation of lawn areas in terms of affordances)

Şekil 4. Korkuluk ve Duvarların sağladığı olanaklar açısından
incelenmesi
(Figure 4. Examining the fences and walls in terms of affordances)

Şekil 5. Basamakların sağladığı olanaklar açısından incelenmesi
(Figure 5. Examination of the affordances provided by the steps)

5. TARTIŞMA (DISCUSSION)

Woolley ve Johns'ın (2001) çalışması; mekân öge ve bileşenlerinin (korkuluk, duvar, basamaklar, donatılar, oturaklar gibi) gençlere bazı olanaklar sunduğunu ortaya koymuştur. Owens'a göre de gençler; duvarlara, kayalara, yamaçlara tırmanırlar diğer kullanıcı

gruplarıyla çatışmadan sosyalleşebildikleri yerlerde toplanmak isterler. Açık mekânlardaki donatılar genelde gençlerin bu ihtiyaçlarını karşılamaz çoğunlukla oturma donatılarının arkalarına oturup ayaklarını oturma yerlerine uzatırlar. Birbirlerinin yüzlerini görmek isterler. Donatılar bu yaş grubunun isteklerini göz ardı etmektedir. Bu doğrultuda genç mekânlarındaki donatıların tanımlanması mekânın kullanımına ilişkin bilgiler vereceğinden bu çalışmada mekân öge ve bileşenleri detaylı bir şekilde tanımlanmaya çalışılmıştır. Çalışmanın sonucunda KTÜ Kampüsünde donatı, çim, korkuluk, basamak ve duvarların gençlere pek çok olanak sunduğu ve gençlerin bu öge ve bileşenleri yoğun bir biçimde kullandığı belirlenmiştir.

Öncelikli eğitim amaçlı tasarlanan kampüslerde sosyal ilişkilerin geliştireceği ortak kullanım mekânlarının ve mekânsal bileşenlerin düzenlenmesi önemli bir ihtiyaçtır. Bazı planlama kriterlerine göre biçimlene kampüslerde ortak kullanım mekânlarının ve mekânsal öğelerin belirli nitelikler taşıması gerekmektedir (Sıramkaya, 2012). Ülkemizde yapılan pek çok kampüs araştırmasında bazı eksiklikler ortaya konmuştur. Sıramkaya'nın 2012 yılında Alâeddin Keykubat Kampüsü'nde yaptığı çalışmada eğitim ve temel ihtiyaçlara yönelik ortak kullanım mekânlarının planlanmasının genel olarak olumlu olduğu; ancak rekreasyonel amaçlı ortak kullanım mekânlarının planlanmalarında yerleşim sisteminin de özelliklerine bağlı olarak konum, yıl boyu kullanım ve kampüs yerleşkesi içindeki dağılımı ile ilgili olumsuz noktalar olduğu belirlenmiştir. Açık alanların kampüsün kolay ulaşılabilirliği sağlanmış değişik noktalarında yer almaları gerektiği ifade edilmiştir. Ertekin ve Çorbacı'nın (2010) Karabük kampüsünde yaptıkları çalışmada kampüs planlamalarının diğer küçük ölçekli park planlamaları gibi bütüncül ve gelişebilir bir yapıda olması gerektiğini ortaya konmuştur.

Yılmaz (2015) Süleyman Demirel Üniversitesi Kampüsünde yaptığı çalışmasında; gençlere yönelik, öğrenim odaklı açık mekânların tasarlanması gerektiğini belirtmiş, bu açık mekânların gençlerin sosyalleşmesi, dinlenmesi, derslerin ve günlük hayatın stresinden uzaklaşmalarına yönelik ihtiyaçlarını daha iyi karşılayabilmeleri için alt mekânlardan oluşması gerektiğini de vurgulamıştır. Yörük ve arkadaşlarının (2006), Ege Üniversitesi Kampüsünde yaptıkları çalışmada, mekân tasarımlarının ve bu mekânlarda kullanılan donatı elemanlarının ergonomik standartlara kısmen uyduğu ve oturma donatılarının arttırılması gerektiği tespit edilmiştir. Erçevik ve Önal (2011) Bahçeşehir Üniversitesi Beşiktaş Kampüsü, Yıldız Teknik Üniversitesi Merkez Kampüsü kent ve Koç Üniversitesi Sarıyer Kampüsündeki çalışmalarında; kampüslerdeki sosyal ve kültürel etkinlik alanı yeterliliği, kullanım süreleri, ulaşılabilirlik, kullanıcı profili ve kent kullanımı ile ilgili bazı sonuçlara ulaşmışlardır. Bu sonuçlara göre; kent içi kampüs ve kent üniversitelerinde, üniversite öğrencileri kampüslerindeki sosyal ve kültürel etkinlik alanlarını "yetersiz" bulmaktadırlar. Kent dışı kampüslerde üniversite öğrencilerinin, sosyal ve kültürel etkinlik alanlarını "yeterli" bulma yüzdesinin, diğer kampüs sistemlerine oranla daha yüksektir. Ayvacı'nın (2009) İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Kampüsü ve Ege Üniversitesi Bornova Kampüsünde yaptığı tez çalışmasında; kampüsler için genel bir karakterin belirlenmesi ve tasarlanan mekânlar ile bunun yansıtılması, öğrenciler tarafından kampüsün okunabilirliğinin artmasını sağlanması gerektiğini ortaya koymuştur. Ayrıca, öğrencilerin dinlenme, ders çalışma gibi gereksinimlerini karşılayabilecek farklı ve işlevsel tasarım elemanlarının kullanıldığı uygun mekânsal öge ve elemanlara sahip mekânların tasarlanması gerektiği de çalışmasının diğer bir sonucudur.

Özetle tüm bu kampüs çalışmaları incelendiğinde; kampüslerin mesleki alanda eğitim-öğretim işlevlerinin yanı sıra, öğrencilerin yetişkin birer birey olarak toplumdaki yerlerini almadan önce, kendilerini sosyal ve fiziksel yönden geliştirmelerinde de önemli rol oynadığı belirlenmiştir. Bu nedenle, öğrencinin eğitim göreceği kampüsün akademik birimlerden açık mekânda yer alan öğelere kadar uygun şekilde tasarlanması, özenle ele alınması gereken bir konudur. Bu çalışmada da KTÜ Kanuni Kampüsünün açık mekânlarındaki öge ve bileşenlerin kullanım amaçları ve sağladıkları olanaklar incelenmiştir. Kampüste çim, korkuluk, duvar, donatı vb. öğeler belli bir düzeyde bulunmakta ve kullanılmaktadır. Ancak sosyalleşme, rekreasyon vb. amaçlarla öğrenciler tarafından yoğun olarak kullanılan doğal, çim vb. alanlar arttırılabilir. Ayrıca yeni olanaklara imkân vereceğinden; göl, gölet, dere vb. su öğelerinin kullanımı da yer verilebilir.

6. SONUÇ VE ÖNERİLER (CONCLUSION AND RECCOMANTATIONS)

Bu araştırmanın en önemli yönlerinden biri gençlerin gerçekleştirdikleri etkinliklerle mekânsal olanakları ilişkilendirmesidir. Çalışma sonucunda gençlerin kampüste kullandıkları mekânsal öge ve bileşenler; donatılar, çim alanlar, korkuluk-duvarlar ve basamaklar olarak ortaya konmuştur. Ayrıca gençlerin farklı öğeleri farklı etkinlikler için kullandıkları yani farklı öğelerin farklı olanaklara imkân sağladığı belirlenmiştir.

Mekânsal öge ve bileşenlerin gençlere sunduğu olanaklar, ilişkiler;

- Yenilenecek, canlandırılacak kampüs açık mekânlarında,
- Yeni oluşturulacak kampüs açık mekânlarında,
- Kentsel açık mekânlarda değerlendirilebilir.

Çalışmada ele alınan kampüs kullanım örneklerinden de görüldüğü gibi çevrenin sunduğu olanakların türleri, zenginliği mekânın kullanım düzeyini, etkinlik çeşitliliğini etkiler. Mekânsal öğeler tasarlanırken gençlerin gruplaşma, sosyalleşme ihtiyacı göz önünde bulundurulmalıdır. Sadece oturma donatılarına değil basamak, duvar, korkuluk, düz çim alanlar gibi mekânsal öğelere de yer verilmelidir. Donatı ve mekânsal öğeler oturma, uzanma, gruplar halinde sohbet etme gibi gençlere yönelik çeşitli etkinlikleri destekleyecek şekilde tasarlanmalıdır.

NOT (NOTICE)

Bu çalışma "1st International Symposium on Multidisciplinary Studies and Innovative Technologies" ISAS 2018'de sunulmuş ve özet olarak basılmıştır.

KAYNAKLAR (REFERENCES)

- Ayvacı, G., (2009). Üniversite Kampüslerindeki Dış Mekân Tasarımında Kullanıcı Gereksinimlerinin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma (Doctoral Dissertation, Fen Bilimleri Enstitüsü).
- Barker, R.G., (1968). Ecological Psychology: Concepts and Methods for Studying the Environment of Human Behavior. Stanford, CA: Stanford University Press
- Craik, K.H., (1970). Environmental Psychology. In Tt. M. New-Comb (Ed.), New directions in sychology (pp:3-121). New York: Holt, Rinehart, and Winston.
- Düzenli T., Mumcu S. ve Özdemir Işık B., (2016a). Gençlerin İhtiyaçlarına Bağlı Olarak Kampus Açık Mekân Tasarımı. İnönü Üniversitesi Sanat Ve Tasarım Dergisi, 6, 121-130.

- Düzenli T., Mumcu, S., Yılmaz S., and Özbilen, A., (2012). Analyzing Youth's Activity Patterns in Campus Open Spaces Depending on Their Personal and Social Needs, *Journal of Adult Development* 19(4):201-214.
- Düzenli T., Yılmaz S. ve Var M., (2016b). Gençlere Yönelik Peyzaj Tasarımı: Trabzon Haluk Ulusoy Spor Tesisleri, İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi, 6, No:14, 1-15.
- Düzenli, T., (2010). Kampüs Açık Mekân Olanaklarının Gençlerin Psikososyal Yapısına Bağlı Olarak İncelenmesi: K.T.Ü. Kanuni Kampüsü Örneği, Karadeniz Teknik Üniversitesi (Fen Bilimleri Enstitüsü, Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı, Trabzon).
- Düzenli, T., Alpak, E.M. ve Özbilen, A., (2017a). Gençlerin Kampüs Açık Mekân Kullanımlarına Mekânsal Özelliklerin Etkisi: KTÜ Kanuni Kampüsü örneği. *Journal of Human Sciences*, 14(3), 2417-2435. doi:10.14687/jhs.v14i3.4661
- Düzenli, T., Bayramoğlu, E., and Özbilen, A., (2010). Needs and Preferences of Adolescent in Open Urban Spaces. *Scientific Research and Essay* 5(2):201-216.
- Düzenli, T., Mumcu S. ve Akyol, D., (2017b). Üniversite Kampüsü Açık Mekânlarının Gençler Tarafından Kullanım Amaçlarının Belirlenmesi. *The Journal of International Social Research*, 10,766-772.
- Düzenli, T., Tarakçı Eren, E. ve Alpak E.M., (2018). Gençlerin Açık Mekan Kullanımları: Ktü Kanuni Kampüsü Örneği 1st International Symposium on Multidisciplinary Studies and Innovative Technologies, ISAS 2018, Abstract Book. SETSCI Conference Indexing System, Volume 2 (2018), 07-07
- Erçevik, B. ve Önal, F., (2011). Üniversite Kampüs Sistemlerinde Sosyal Mekan Kullanımları. *Megaron*, 6(3).
- Ertekin, M. ve Çorbacı, Ö L., (2010). Üniversite Kampüslerinde Peyzaj Tasarımı (Karabük Üniversitesi Peyzaj Projesi Örneği). *Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 10(1), 55-67.
- Gibson, J.J., (1979). *The Ecological Approach Tovisual Perception*. Boston: Houghton Mifflin.
- Hart, D. and Fegley, S., (1995). Prosocial Behavior and Caring in Adolescence: Relations to Self-understanding and Social Judgment. *Child Development*, 66, 1346-1359.
- Hart, R.A., (1987). Children's Participation in Planning and Design. In *Spaces for Children* (pp:217-239). Springer US.
- Heft, H., (1989). Affordances and The Body: An Intentional Analysis of Gibson's Ecological Approach to Visual Perception. *Journal for the theory of social behaviour*, 19(1), 1-30.
- Kytä, M., (2002). Affordances of Children's Environments in the Context of Cities, Small Towns, Suburbs And Rural Villages İn Finland And Belarus. *Journal of Environmental Psychology*, 22(1-2), 109-123.
- Lang, J., (1987). *Creating Architectural Theory; The Role of the Behavioral Sciences in Environmental Design*. Van Nostrand Reinhold, New York.
- Lynch, K., (1977). *Growing in up in Cities: Studies of the Spacial Environment of Adolescence*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Michelson, W., (1977). *Environmental Choice, Human Behavior And Residential Satisfaction*. New York: Oxford University Press.

- Sıramkaya, B.S. ve Çınar, K., (2012). Üniversite Kampüs Yerleşkelerinde Ortak Kullanım Mekânlarının İncelenmesi: Selçuk Üniversitesi Aleaddin Keykubat Kampüsü Örneği, SÜ Müh. SÜ Müh.-Mim. Fak. Dergisi, 3-61.
- Studer, R.G., (1969). The Dynamics of Behavior-Contingent Physical Systems. In G. Broadbent G. & A. Ward (Eds.), Design methods in architecture. Architectural Association Paper Number 4 (pp:55-70). New York: George Wittenberg.
- Ward, C., (1978). The Child in the City London. The Architectural Press Ltd.
- Woolley, H. and Johns R., (2001). Skateboarding: the City as Playground. Journal of Urban Design. 6:211-230.
- Yılmaz, S., (2015). Bir Kampüs Açık Mekanın Çevresel Tasarımı: Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Binası. Kastamonu University Journal of Forestry Faculty, 15(2).
- Yörük, İ., Gülgün, B., Sayman, M. ve Ankaya, F.Ü., (2006). Peyzaj Planlama Çalışmaları Kapsamında Ege Üniversitesi Kampüs Örneğindeki Peyzaj Donatı Elemanlarının Ergonomik-Antropometrik Açıdan İrdelenmesi. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi, 43(1).